

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 9 maja 1970 r.

w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i postępowania z tymi dokumentami.

Na podstawie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojskowy dokument osobisty (książeczka, legitymacja i zaświadczenie wojskowe) doręcza się bezpośrednio do rąk osoby zainteresowanej za potwierdzeniem odbioru.

2. Jeżeli wojskowy dokument osobisty nie może być doręczony bezpośrednio osobie zainteresowanej, doręcza się go listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.

§ 2. 1. Osoba wyjeżdżająca za granicę na pobyt stały jest obowiązana złożyć wojskowy dokument osobisty organowi administracji państwowej wydającemu paszport. Organ ten przekazuje niezwłocznie otrzymany dokument do właściwego powiatowego sztabu wojskowego z jednoczesnym wskazaniem państwa, do którego osoba ta wyjechała.

2. Osoba wyjeżdżająca za granicę na pobyt czasowy pozostawia wojskowy dokument osobisty w swoim mieszkaniu lub składa go na przechowanie w zakładzie pracy za potwierdzeniem odbioru. Dokument ten może być również złożony na przechowanie w powiatowym sztabie wojskowym za potwierdzeniem odbioru według ustalonego wzoru.

3. Osoba wyjeżdżająca wielokrotnie za granicę w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w służbie ruchu żeglugi wodnej lub powietrznej albo komunikacji lądowej — składa wojskowy dokument osobisty za potwierdzeniem odbioru w zakładzie pracy, w którym jest zatrudniona. Osoba kierowana do pracy w służbie ruchu żeglugi wodnej

może złożyć ten dokument również organowi administracji morskiej za potwierdzeniem odbioru.

§ 3. 1. W razie ustalenia, że osoba przekraczająca granicę posiada przy sobie wojskowy dokument osobisty, organ kontroli ruchu granicznego odbiera ten dokument za potwierdzeniem odbioru i przesyła go do powiatowego sztabu wojskowego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie oddania wojskowego dokumentu osobistego przez osobę przekraczającą granicę organowi kontroli ruchu granicznego.

§ 4. 1. O utracie wojskowego dokumentu osobistego osoba zainteresowana jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić osobiście lub listem poleconym właściwy powiatowy sztab wojskowy.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia o utracie wojskowego dokumentu osobistego powiatowy sztab wojskowy wydaje osobie zainteresowanej tymczasowe zaświadczenie wojskowe według ustalonego wzoru. Jeżeli w ciągu 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, utracony dokument nie zostanie odnaleziony, powiatowy sztab wojskowy wydaje nowy wojskowy dokument osobisty.

3. Jeżeli utrata wojskowego dokumentu osobistego nastąpiła w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej, należy o tym niezwłocznie zameldować dowódcy jednostki wojskowej, który wydaje żołnierzowi tymczasowe zaświadczenie wojskowe.

4. Do czasu wydania nowego wojskowego dokumentu osobistego tymczasowe zaświadczenie wojskowe zastępuje wojskowy dokument osobisty. Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. O odzyskaniu utraconego wojskowego dokumentu osobistego osoba zainteresowana jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić powiatowy sztab wojskowy i przekazać mu odzyskany dokument.

6. Tryb postępowania z wojskowymi dokumentami osobistymi w razie ich znalezienia normują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141).

§ 5. 1. Osoba, która uzyskała zezwolenie na zmianę obywatelstwa polskiego, jest obowiązana złożyć wojskowy dokument osobisty — niezwłocznie po otrzymaniu tego zezwolenia — w powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) komendzie Milicji Obywatelskiej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania.

2. Komenda Milicji Obywatelskiej wydaje osobie zainteresowanej zaświadczenie stwierdzające złożenie wojskowego dokumentu osobistego i dokument ten niezwłocznie przesyła do właściwego powiatowego sztabu wojskowego.

§ 6. 1. W razie zgonu posiadacza wojskowego dokumentu osobistego osoby, które w myśl przepisów o dowodach osobistych są obowiązane do zwrotu dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości (domownicy zmarłego, kierownicy hoteli, zakładów służby zdrowia, domów wypoczynkowych itp.), są obowiązane do przekazania wojskowego dokumentu osobistego zmarłego — urzędowi stanu cywilnego.

2. Urząd stanu cywilnego przekazuje wojskowy dokument osobisty organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności, który zawiadamia właściwy powiatowy sztab wojskowy o zgonie posiadacza wojskowego dokumentu osobistego, przesyłając jednocześnie wojskowy dokument osobisty zmarłego.

§ 7. 1. Wojskowe dokumenty osobiste osób tymczasowo aresztowanych przechowuje się w depozycie aresztu śledczego.

2. Wojskowe dokumenty osobiste osób odbywających karę pozbawienia wolności (w tym również karę aresztu woj-

skowego) naczelnik zakładu karnego przesyła do właściwego powiatowego sztabu wojskowego, jeżeli są to dokumenty:

- 1) chorążych lub oficerów rezerwy,
- 2) szeregowców lub podoficerów rezerwy, którym została uprzednio wydana karta mobilizacyjna.

3. Wojskowe dokumenty osobiste osób odbywających karę pozbawienia wolności innych niż wymienione w ust. 2 przechowuje się w depozycie zakładu karnego do czasu zwolnienia tych osób z zakładu.

§ 8. Wojskowe dokumenty osobiste osób powołanych do wojskowej służby zawodowej podlegają unieważnieniu po wydaniu im legitymacji żołnierza zawodowego.

§ 9. 1. Przez użyte w zarządzeniu określenie powiatowy sztab wojskowy należy rozumieć również miejski sztab wojskowy w mieście stanowiącym powiat oraz dzielnicowy sztab wojskowy w mieście wyłączonym z województwa.

2. W sprawach określonych w zarządzeniu właściwe są powiatowe sztaby wojskowe, w których terytorialnym zasięgu działania ma miejsce stałego pobytu (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące osoba posiadająca wojskowy dokument osobisty.

§ 10. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do wojskowych dokumentów osobistych żołnierzy zawodowych.

§ 11. Stosownie do art. 214 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 grudnia 1959 r. w sprawie wojskowych dokumentów osobistych (Dz. U. z 1960 r. Nr 2, poz. 10, z 1961 r. Nr 60, poz. 355 i z 1964 r. Nr 42, poz. 287).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1970 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. G. Korczyński